

Вітри пригинають дерева,
І злива — немов лавина.
А тільки то справа даремна —
Поставити ліс на коліна.

Громи одгирмлять суворі,
Відблискують блискавиці,
І знову засвітять зорі,
Відбившись на листі й гілці.

Війнуть небеса просторі
На землю ясні хорали.
І стануть дерева в горі
Над тими, що в бурю впали.

Засвідчать, незламні й горді,
Що ліс повалити — годі!
